

ሰንበት ዘመፃጉዕ ጾም

(25 የካቲት 2010 ዓ.ም.) (3/4/18)

ንኢየሱስ ሰሚዕካ ምኽክል!

መዝሙር: አምላኩስ ለአዳም ።

ንባባት: ሮሜ 8:31-34፣ ያዕ 5:14-ፍ፣ ግ.ሐ. 3:112፣ ማር 9:2-10

ስብከት: እግዚአብሔር ይረድክ ውስተ ዓራተ ሕግሙ፣ ወይመይጥ ሎቱ ከሎ ምስካቢሁ እምደጭ፤ አንሰ እቤ እግዚአ ተሳላላ፤ “ሐሚሙ ምስ ደቀሰ እግዚአብሔር ይድግ። ካብ ሕግሙ ድማ የሕውዮ። እነኸአ ኦ ኅይታይ በዲለካ እየ እሞ ምሓረኒ ካብ ሕግመይ ከአ አሕውየኒ” መዝ. 41:3~4።

መዝሙር: “ንአዳም አምላኹ ሰንበት ንዕረፍቲ ሰርዐ አይሁድ ንኢየሱስ ብናይ መን ስልጣን ኢኻ እዚ እትገብር ዘሎኻ በልዎ፣ ንሱ ኸአ ኣነ እገብር አሎኹ ንሰኹም ከአ ብግብረይ እመኑ፣ ኣነ ኅይታ ሰንበት እየ፣ ንምሕረት ከአ አብአ እየ ንአይ አብ ምድሪ ሓጢአት ክሓድግ ተፈቓዱለይ እዩ። ናጽነት ክሰብኽ ንዕዉራት አዲንቶም ከብርሃሎም ከአ አቦይ ልኢኹኒ እዩ” ዝብል እዩ።

አምላኽ አብ ምድራዊ ሕይወትና ብዝተፈላለየ መገዲ ይዛረበና፣ ብእምነት ቅዱስ ሕይወት ክንመርሕ ከምኡ አብ ርክባትና ሓቅን ፍትሕን ርትዕን ክነንግስ ከሎና ይዛረበና። አብ ገለ ክንርድኦ ጸዕሪ ዘድልዮ መገዲ ገሩ ገለ እዋን ከአ ዳርጋ ብቐሊል ክንርድኦ ብእንኸእል መገዲ ይዛረበና።

አብ ሰንበት ዘመፃጉዕ አይሁድ ነቲ ኢየሱስ ዘሕወዮ ሰብ እናረአዩ ክአምኑ አይደለዩን። ልቦም ዓጽዮም ነቲ ዝርእይዎን ዝሰምዕዎን ነገር ሓዲጎም ካልእ ክአምኑ ደልዮም። እስራኤላውያን እግዚአብሔር ብነብያቱ ገሩ ክዛረቡም እንከሎ ምስማዕ ይኣብዩ ነሮም ኸው መከራ ስቓይ ይረኽቡ ነሮም። ሎሚ ንአምላኽ ክንሰምዕ ዝንበበና ቃል አምላኽ ካብ ማርቆስ እዩ።

አብዚ ጊዜ ጾም አርብዓ አምላኽ ሕጂ እውን ነቲ ሓደ ወዱ ምእንቲ ድሕነትና ክህበና ድላዩ እዩ። አብ ደብረ ታቦር ኢየሱስ ራእዩ ተለዊጡ ወዲ አምላኽ ምዃኑን መጻኢ ክብሩን ገሊጹ ንአና ኸአ መጻኢ ሕይወትና አበይ ክኸውን ከምዘለዎ ሓቢሩ። እታ ሓንቲ አምላኽ ካብ ነፍሲ ወከፍና ዝደልዮ “ንወዱ ክንሰምዎ” ንክርስቶስ ነቲ ንአና ህያብ አምላኽ ዝኾነ እንተ ሰማዕና አብ ጉዕዞ ሕይወትና ብፍላይ አብዚ ጾም ዕዉታት ክንከውን ኢና።

ንአምላኽ ሰሚዕካ ምኽክል:

አብ ታሪኽ ድሕነት መጀመርያ ብእምነት ንአምላኽ ዝሰምዕ አብ ቅ. መጽሓፍ ከም እንረኽቦ አብርሃም እዩ። አብ ዘፍጥ 22:1-18 ዘሎ እንተ አንብብና አምላኽ ንአብርሃም ፈተና ከም ዘቐረበሉ እሞ ብእምነት ከም ዝወጸ ነንብብ። አምላኽ ንአብርሃም ንሱ ክገብሮ ዘይደሊ ክገብር

አይደለም። ብላቂ ክንርእዮ ከሎና አምላክ ንኦሪገናም ንይስሓቕ ወዱ ክስውኡኡ ክሓትት እንከሎ ነቲ ባዕሉ አምላክ ኣብ ዳሕረዋይ ዘመን ንሓደ ወዱ ምእንቲ ድሕነት ኩልና ኢሉ ከም ዝሰውዖ ኣቐዲሙ ዝሕብር እዩ። አምላክ ንመስዋዕቲ ይስሓቕ ደው ኣቢልዎ ምኽንያቱ እምነት ኣብርሃም ንጹር ብሩህ እዩ ነሩ። ንድላይ አምላክ ክገብር ፍቓደኛ እዩ ነሩ። ኣብርሃም ንአምላክ መጀመርያ ሰሚዕዎ ድሕሪኡ ተአዚዝዎ። ንአምላክ ከሓጉስ ኢሉ ነቲ ሓደ ወዱ ክስውእ አይተጠራጠረን። ንመስዋዕቲ ዝኸውን ንአምላክ ክሓቶ አይደለዩን እኳ ድኣ እቲ ሕቶ ብይስሓቕ ወዱ እዩ ቀሪቡ። ኣብ ክንዲ ንአምላክ ንዝኸነ ነገር ምሕታት ነቲ ንእኡ እቲ ልዕሊ ኹሉ ዝኸነ ወዱ ክስውእ ፍቓደኛ ኮይኑ። ኣብርሃም ምስ አምላክ ምጉዓዝ ልዕሊ ዝኸነ ነገር እዩ ሰሪዕዎ።

ካብ ኣብርሃም እንታይ ኢና ክንምሃር እንኽእል? መጀመርያ ንቃል አምላክ ኣስተውዒሉ ክሰምዕ ምድላዩን ንድላይ አምላክ ምእዛዙን። ካልአይ እምነቱ ኣብ አምላክ ነዚ ኸአ በቲ ዘርአዮ ሕያውነት ገሊጽዎ። እዚ ዘሎናዮ እዋን ክንሓስብ ክነስተውዕል ዝሕግዘና እዩ። “ኣ አምላክ ንኣኻ ዘሓጉስ ክገብር እንታይ ክገብር ትደልዩኒ” ኢልና መምስቲ ዘሎናዮ ሕይወት ብፍላይ ካብ አምላክን ሰብን ፈልዩና ዘሎ ክንቅይር ክንሓድግ ከቢዱና ዘሎ ክንርእዮ የድሊ።

ቀዳመይቲ ንባብና ካብ መልእኽቲ ጳውሎስ ናብ ሰብ ሮሜ እያ። ኣብኣ ሓደ ካብቲ ምሉእ ተስፋ ዝህብ ደስ ዘብልን ዘጸናንዕን ኣብ ቅዱስ መጽሓፍ ንረክብ ብፍላይ ክኣ ኣብዚ እዋን ጸም ጭ ከኣ ፍሉይ ትርጉም ንረኽበሉ። ጳውሎስ ሰለስተ ተስፋ ዘልኦ መረጋገጺ ነገራት ይነግረና። “ዝቋወመና የለን፣ ዝኸሰና የለን፣ ዝፈልየና የለን”። እዚ ዝኸነሉ ምኽንያት ክገልጽ እንከሎ “አምላክ ብዓቢ ሕያውነቱ ነቲ ሓደ ወዱ ካብ ሃበና ከመይ ደኣኽ ምስኡ ኹሉ ዘይህበና” ይብል። ከምቲ ኣብ ኣብርሃም ዝረኣናዮ ንብዙሓት ካባና ግን ዘጸግመና አምላክ ንርእሱ ጠዓመኒ ዝብል አይኮነን። ኣብ ወንጌል ዮሐንስ “በቲ ሓደ ወዱ ዝኣመነ ዘበል ኹሉ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ምእንቲ ኺረክብ እምበር ከይጠፍእሲ፣ አምላክ ንወዱ በጃ ኽሳዕ ዝህብ ክሳዕ ክንድዚ ንዓለም ኣፍቀሮ” (ዮሐ 3፡ 16) ይብል። እዚ ማለት አምላክ ንኣና ከድሕን ኢሉ ኩሉ ዝክኣል እዩ ዝገብር። ግን እዚ ክኸውን ዝኽእል ምስቲ ሓደ ወዱ ኢየሱስ ክርስቶስ እንተ ተጎዓዝና ጥራሕ እዩ። እዋ ምስ መን እጉዓዝ ኣሎኹ ክንብል ግቡእ እዩ። ኣብዚ እዋን ምስ ኢየሱስ ክንጉዓዝ እንተ ኸኣልና ክንፈርሕ የብልናን። ኩሉ እንገብሮ ምስ ድላዩ ዝሰመረ ኸኸውን፣ ብምሉእ እምነት ክንክተሎ፣ ብምሉእ ልብና ኸኣ ክንሰምዖ እዩ። ከምዚ እንተ ገበርና ብርግጽ ኣብቲ አምላክ ዝወሰነልና ክንበጽሕ አይኸከብደናን እዩ ምኽንያቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳና ይጉዓዝ ስለ ዘሎ። ጸገም ዝንነፈና ንበይንና ክንጉዓዝ እንተ ፈተና ደንጉና ቀልጢፍና ክንደክምን ክንጋገን ኢና። ነዚ መሰረት ገሩ እዩ ጳውሎስ ኣብ ጽሑፉ ዘበራትዓና። “እቲ ዘጽድቕም አምላክ ካብ ኮነ ነቶም ሕሩያት አምላክ ዚኸሰም መን እዩ እቲ ዝኹንንክ መንዩ? ወላ ሓደ።

ናይ ሎሚ ወንጌል ካብ ማርቆስ ዝጸሓፎ ብዛዕባ ራእይ ኢየሱስ ከም ዝተለወጠ ዝነግር እዩ። ኢየሱስ ንሰለስተ ካብ ሓዋርያቱ ወሲዱ ኣብ እምባ ከም ዝደየበ ኣብኡ ራእዩን ግርማኡን ከም ዝተለወጠ ይነግረና። እዚ ስሙ ዘይንገር እምባ ምልክት እዩ። ከም ኣበሃህላ ቅዱስ መጽሓፍ እምባታት ዘመልክትዎ ካብቲ መዓልታዊ ሕይወት ወጺእካ ኣብ አምላክ ምቕራብ እዩ ዘመልክት። ሙሴ ኣብ ደብረ ሲና ዓሰርተ ትእዛዛት ተቐቢሉ፣ ኤልያስ ምስ ሙሴ ኣብ ምልዋጥ ራእይ ኢየሱስ ዝርኣ ኣብ እምባ ቀርመሎዎስ ምስቶም ነብያት ብዓል ክገብሮ ዘለዎ ተልእኮ ተግሊጽሉ (፩ዘነ 18)፣ ኢየሱስ ን12 ሓዋርያቱ ኣብ እምባ ደይቡ መሪጽዎም (ማር 3፡ 13)፣ ዮሐንስ ወንጌላዊ ኢየሱስ ነቶም ህዝቢ ምስ መገበ ኣብ እምባ ሓዲግዎም ክጽሊ ከምዝኸደ ይነግረና (ዮሐ 6፡ 15)። እምባታት እምብኣር ፍሉይ ናይ አምላክ ነገር ዝፍጸመሎም እዮም። በዚ ምኽንያት እዩ ኣብ ሃገርና ብዙሕ ገዳማት ኣብ እምባታት ተተኺሉ እንረኽቦ።

ኢየሱስ አብ እምባ ምስ ደየበ ራእይ ተለዊጡ ይብለና ወንጌል “ከም በረድ ጳዕድዩ” ይብል እዚ ሽክ ግርማ አምላኽ ዝገልጽ እዩ። ከምቲ አምላኽ ንሙሴ ዝበሎ እዩ “ሰብ ርእይኒ ብሕይወት አይነብርን እዩ እም ገጸይ ክትርኢ አይትኸእልን ኢኻ” (ዘፀ 33:20)። ነዚ ዝመሳሰል አብ ራእይ 3:4 ብዛዕባ እቶም ሕይወቶም ብቅድስና ዝመርሑ ክዛረብ እንከሎ “ጳዕዳ ክዳውንቲ ተኸዲናም ምሳይ ኪነብሩ እዮም” ይብል። ድሕሪ ትንግኤ ዝተራእዩ መላእኽቲ ጳዕዳ ክዳን ዝተኸድኑ ከም ዝነበሩ (ማር 16:4) ነንብብ። ጳዕዳ ክዳን ናይ ግርማን ክብርን ምልክት እዩ። አብ ሃገርና አብ ጊዜ ብዓላት ጳዕዳ ክዳን ንኸደን እዚ ሽክ ናይ ሓጎስ ናይ ክብሪ ምልክት እዩ። ቅ. ቊርባን ዝቐበሉ ጳዕዳ ይኸደኑ ንኸብሪ ኢሎም ስለዚ ጳዕዳ ምልክት ክብሪ እዩ።

አብቲ እምባ ናይ ክልተ ዓበይት ሰባት ሙሴን ኤልያስን ምህላው ነቲ ናይ ደቂ እስራኤል ምስ አምላኽ ዝነብሮም ፍሉይ ርክብ እዩ ዘመልክት። ክልቲኦም ኩሉ እቲ ዝነበረ ትጽቢትን ኩሉ ዝተነግረን አብ ኢየሱስ ክርስቶስ ከም ዝተፈጸመ ኢየሱስ ካብ ክልቲኦም ከም ዝዓቢ ዘርኢ እዩ።

አብቲ እምባ ናይ እቲ ክመጽእ ዘለዎ ግርማን ክብርን ዝገልጽ እም ቀጺልና ጸኒዕና እንተ ሰዓብናዮ ዝጽበየና ግርማን ክብርን ምልክት ሂቡ። አብዚ አምላኽ ክህበና አሰንድይዎ ዘሎ ህያባ ገሊጹልና። ንሱ ሽክ ኢየሱስ ክርስቶስ እቲ ሓደ ወዱ እዩ። ከምቲ አብ ቀዳማይ ንባብ ናብ ሰብ ሮሜ ዝረአናዮ እዚ ናይ ወንጌል ቃል እውን ናይ ተስፋ መልእኽቲ እዩ። ምኽንያቱ አምላኽ ነቲ ብኢየሱስ ክርስቶስ አቢሉ ዝውሃበና ግርማ ክብሪ ስለ ዝገለጸልና። ናይ ሎሚ ወንጌል አምላኽ ገሊጹን አነጺሩን ዝተዛረበ “እዚ እቲ ዘፍቅር ወደይ እዩ ንእኡ ስምዕዎ” ዝብል እዩ። ሙሴ ነቶም ህዝቢ አብ ዘዳግም 18:15 “እግዚአብሔር አምላኽኩም ካብ ማእከልኩም ካብ ሕዝብኩም ከማይ ዝበለ ነብይ ከተንሥአልኩም እዩ። ንእኡ ስምዕዎ” ይብሎም። እዚ አግሬሕና ክንርእዮ ከሎና ንኢየሱስ እዩ ዘስምዕ። ሎሚ ካባና ዝደልዮ ነገር እንተሎ “ክንሰምዎ” እዩ። እም ንኢየሱስ ሕጅን ንወትሩን ክንሰምዎ ስንድዋት ዲና? ንኢየሱስ ምስማዕ ማለት ሕይወትካ ምቕያር። አካይዳኻ ምቕያር እዩ ዘስምዕ። ከምቲ ዕለት ዕለት እንሰምዎ ቃል አምላኽ ኮንካ ምንባር። መዓልታዊ ጉዕዞ ሕይወትካ ምስ አምላኽ ምጉዓዝ። ኩነታት ብዘየገድስ አብ አምላኽ ምሉእ እምነት ምግባር። ንኢየሱስ ምስማዕ ማለት ንድላዩ ምእዛዝ ከምኡ ነቲ ቤተ ክርስትያን እተስተምህሮ አብ መዓልታዊ ሕይወትና ምትግባር እዩ።

ኢየሱስ አበይ ይግለጽ። አበይ ክዛረብ እንከሎ ክንሰምዎ ንኸእል? ብኻልእ አዘራርባ አምላኽ ብርግጽ ይዛረበናድዩ? እወ አምላኽ ኩሉ ጊዜ ይዛረበና። ፩ያ ብቅዱስ ቃሉ ገሩ ይዛረበና። ብትምህርቲ ቤተ ክርስትያኑ ገሩ ይዛረበና። በብዘሎናዮ ዕለታዊ ሕይወትናን ኩነታትናን። አብ ሕልና ብዝስምዓና። አብ ጉዕዞ ሕይወትና ዝጓነፉና ጽጉማት ሰባት ገሩ ይዛረበና። ንኢየሱስ ክንሰምዎ አብቶም ድኻታትን ንዑቓትን አብቶም ሃብታማት ምእንቲ ሕይወቶም ኩሉ ጊዜ አብ ፍርሃት ዝነብሩ ክንሰምዎ ንኸእል። አብቶም አብ ክንድኦም ሓደ ዝዛረበሎም ወይ ዝጠበቐሎም ዘይብሎም። አብ ሕሙማት ብፍላይ እቶም ዕድኦም ክኸፍሉ ዘይክእሉ። አብ አረገውቲ አብቶም ሓደ ዝርእዮም ዘይብሎም አብ ገዝኦምን አብ እንዳ አረጋውያን ተደርብዮም ዘለዉ። አብቶም ዘኸታማት ቆልዑት አብ ጎደናታት ዝርከቡ ሓደ ዝአልዮም ዘይብሎም። አብ ምሉእ ዓለም ዝርከቡ ወጹዓት። ግፉዓት። ብፍላይ ብግፍዒ ሓንቲ ከይገበሩ ዝሞቱ ዝእሰሩ ዝጭወዩ። አብ ጎረቤትና በይኑ ዝነብር ዝርእዮ ዘይብሉ ድኻ። አብቶም ብዝተፈላለዩ ምኽንያት ክረዳድኡ ዘይክእሉ ስድራታት እም ብሰንኩ ዝጽገሙ ንኢየሱስ ክንርእዮን ክንሰምዎን ንኸእል። ነዚ ቀልጢፍና አብ ክንዲ እንታይ ገደሰኒ ኢልና እንሓልፎ ክንምልስ እንተ ኸኢልና ንኢየሱስ ክርስቶስ ፍቕር ወዲ አምላኽ ክንሰምዕ ክኢልና ማለት እዩ።

፪ይ ንአምላኽ ክንሰምዖ ክዛረበና ከመይ ኢልና ሱቕ ከም እንብል ክንምሃር አሎና። ኣብ ገዳማት ሓደ ክብቲ ሕግታቶም ጊዜ ጸጥታ ዝብል እዩ፤ ኣብዚ ጊዜ ዘረባ አይፍቀድን ኩሉ ጸጥ ኢሉ ይኸይድ ድምጺ አይሰማዕን እዚ ኸአ ካብ ድምጺ ሰብ ድምጺ አምላኽ ንምስማዕ እዩ። ሱቕ ምስ በሉ ንድምጺ አምላኽ ክሰምዑ ዘደናግር የለን፤ አምላኽ ኣብ ጸጥ ዝበለ እዩ ዝሰማዕ። ኣብዚ ጊዜ ጸም ከመይ ገርና ሱቕ ከም እንብል እሞ ንድምጺ አምላኽ ልብናን ቀልብናን እንኸፍተሉ ክንደሊ አሎና.

ኣብ ሱቕታ ንርእስናን ንአምላኽን ክንርኢ ንኸእል። ኣብ እሞን ሱባኤ ኩሉ ሰብ ዝፈትዎ እሞን ሱቕታ እዩ። ኣብ ሱቕታ እንኸዶ ዘሎና መገዲ ክንርኢ ንኸእል፤ ንጸዋዕታ አምላኽ መልሲ ክንህብ ንኸእል። እቶም ሰለስተ ሓዋርያት ኣብቲ ኅቦ ጽምዎ ክብሪ ኢየሱስ ክርእዩ ክኢሎም ንሕና እውን ካብዚ ጫውጫውን ዕግርግርን ዝመልኦ ሕይወት ኣብ ጽምዎ ንእቶ እሞ ሽዑ ቃል አምላኽ ክንሰምዕ ኢና።

ኣብ መጨረሻ ክርስቶስ ክብሩን ግርማኡን ይገልጸልና። ግን ቅድሚ እዚ ግራማ ምግላጹ ክሓምም ክስቀል ክቕበር (ክመውት) አለዎ። ንሕና እውን ኣብ ክብርን ግርማን አምላኽ ክንሳተፍ እንሓልፎ ስቓይን ውርደትን ሕማምን ሞትን ክህልወና አለዎ። ብፍላይ ኣብዚ እሞን ጸም መስቀልና ጸርና ዕለት ዕለት ንአምላኽ እናሰማዕና ነቲ ክንገብር ተሳኢኑና ዘሎ ርኽብ መንፈስ ክንስዕር ክንቃለስ አሎና። ነቲ ክብርን ግርማን አምላኽ ቅድሚ ምስታፍና ከምቲ ንሱ ኣብ ሕይወቱ ዘርአየና ከምኡ ክንሓልፍ አሎና። ናይ ሎሚ ቃል አምላኽ እምብአር ትምህርቱ ክንሕደስ ዝጽውዕ እዩ። ክንቅይር ካብ አምላኽን ሰብን ፈልዩና ንዘሎ ክፍአትና ሓዲግና ኣብ ቅድስና አምላኽ ክንሳተፍ ንጸዋዕ አሎና። እዚ እሞን ጸም አምላኽ ኣብ ግላውን ሓበራውን ሕይወትና ክመልሰና ብምሉእ ልቢ ንስምዓዮ።

ቅዱስ ዘመነ ጸም ገሩ ሕድገት ኃጢአትናን እንረኽበሉ ንአምላኽ ሰሚዕና እንኸእለሉ ጸጋ የውርደልና።

አባ ንጉሠ ፍሥሓ